

" Два човека уђоше у храм да се моле Богу, један фарисеј а други цариник. Фарисеј стаде и мољаше се у себи : *Боже, хвала ти што нисам као остали људи: грабљивци, неправедници, прељубници или као овај цариник.* *Постим двапут у седмици; дајем десетак од свега што стекнем.* А цариник издалека стајаше, и не хтеде ни очију уздигнути небу, него се бијаше у прса своја говорећи: *Боже, милостив буди мени грешноме!* Кажем вам, овај отиде оправдан дому своме, а не онај. Јер сваки који себе узвисије понизиће се, а који себе понизије узвисиће се " .

(Свето Јеванђеље по Луки, глава 18. стих 10 14)

Данашње зачало (одељак) светога Еванђеља учи нас смирењу или осећању лишености права на услишање. Не присвајај себи право да мораш бити услишен, него приступај молитви као она ј који није достојан никакве пажње, и који себи даје смелост да отвори уста и да узнесе молитву ка Богу једино због бескрајног снисхођења Господњег према нама беднима. Нека ти не долази на мисао: "Ја сам то и то урадио. Према томе, дај ми то и то". Било шта да урадиш, себе сматрај дужником, јер си био дужан да учиниш (добро) . Да ниси учинио, подвргао би се казни, а пошто си учинио, нема за шта да очекујеш награду, будући да ниси учинио ништа нарочито. Фарисеј је, међутим, пребројао своја права на услишање, да би из храма из и шао празан. Рђаво код њега није било то што је радио као што је рекао: тако је он и требало да ради. Рђаво је што је он то износио као нешто особито. На тако нешто, међутим, није требало ни помишљати. Избави нас, Господе, од овог фарисејског греха! Иако речима ретко ко говори као он, у срдачном осећању ретко ко му није сличан. Јер, због чега се људи рђаво моле? Због тога што себе сматрају исправним пред Богом.

Преузето из књиге:
Свети Теофан Затворник,

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН У ГОДИНИ ,
издање манастира Хиландара